

Kerstverhaal: Kerstman zoekt Kerstvrouw

Het was enkele weken voor Kerstmis, en de Noordpool was drukker dan ooit.

De elfen renden heen en weer met speelgoed, terwijl rendieren enthousiast met hun hoeven tikten op het ijs.

Maar één ding maakte de Kerstman deze winter onzeker: hij was zijn Kerstvrouw kwijtgeraakt.

“Nog nooit eerder,” mompelde hij, terwijl hij zijn buik krabde, “ben ik mijn Kerstvrouw kwijtgeraakt tijdens de voorbereidingen!”

De elfen keken elkaar aan en giechelden zachtjes, want ze wisten dat de Kerstman zonder haar vaak in de war raakte.

De Kerstman trok zijn rode jas recht en zette zijn hoge hoed op zijn hoofd, vastbesloten om haar te vinden.

Hij begon bij het rendierenhok, maar daar waren alleen rendieren die nieuwsgierig snuffelden en hun kopjes schudden.

“Niet hier,” zuchtte hij, terwijl hij zijn slede pakte om door het dorp te rijden.

De sneeuw kraakte onder zijn zware laarzen terwijl hij langs de lichtjes en versierde huizen liep.

Plotseling zag hij iets glinsteren achter een ijsbeerstandbeeld: het leek op een rood glinsterend schoentje.

“Is dat een aanwijzing?” vroeg hij hoopvol, en rende naar het schoentje toe.

Tot zijn grote schrik bleek het alleen maar een elfensok te zijn die in de sneeuw was gevallen.

“Ah, wat een dag,” zei hij, en hij schudde zijn hoofd terwijl de sneeuwvlokken op zijn hoed vielen.

Maar hij gaf niet op en besloot een lijst te maken van plaatsen waar ze misschien was: de rendierenstal, de koekjeskeuken, en de werkplaats met speelgoed.

Eerst ging hij naar de koekjeskeuken, waar een enorme pot met versgebakken koekjes stond te dampen.

Hij roffelde op de deur en riep: “Kerstvrouw! Ben jij hier?”

Een elf piepte: “Nee hoor, ze is niet in de keuken. Maar wil je een koekje?”

De Kerstman nam een koekje, maar bleef nadenken: waar kon ze nu zijn?

Vervolgens rende hij naar de werkplaats, waar elfen druk bezig waren met speelgoed inpakken en in de slee leggen.

“Heb jij mijn Kerstvrouw gezien?” vroeg hij aan de oudste elf.

De elf krabde achter zijn oor en zei: “Misschien in het kerstbos?”

Het kerstbos was donker, maar overal hingen fonkelende lichtjes en glinsterende sneeuw.

De Kerstman liep voorzichtig tussen de bomen door, terwijl hij zijn rode handschoenen recht trok.

Plotseling hoorde hij een luid gelach en het geluid van bellen: iemand was plezier aan

het maken!

Hij volgde het geluid en tot zijn grote opluchting zag hij zijn Kerstvrouw, die met de rendieren aan het spelen was.

“Daar ben je!” riep hij blij, terwijl hij haar omhelsde en een sneeuwbal tegen haar goot, die gelukkig zacht op haar rug viel.

“Sorry,” zei ze, “ik wilde je verrassen met een nieuwe rendierdans.”

De Kerstman lachte hard en besloot dat hij dit jaar een extra grote voorraad koekjes zou meenemen, om dit avontuur te vieren.

Ze liepen samen terug naar de werkplaats, waar de elfen applaudisseerden en juichten.

De Kerstman nam een diepe adem en zei: “Wat zou ik zonder jou doen? Waarschijnlijk overal koekjes eten en mezelf verliezen!”

Kerstvrouw lachte en zei: “Zonder mij zou je de slee waarschijnlijk omver rijden in de sneeuw.”

Ze hingen hun jassen aan de haak en begonnen samen met het inpakken van speelgoed, terwijl de elfen nog steeds giechelend toekeken.

De rendieren renden vrolijk rond en het geluid van hun bellen vulde de lucht met vreugde.

Iedereen werkte samen, lachend om de grapjes van de Kerstman die steeds per ongeluk rendieroren op zijn hoofd zette.

Na uren van werk zaten ze eindelijk bij de open haard, met warme chocolademelk en kerstkoekjes.

“Wat een avontuur,” zei de Kerstman, terwijl hij een koekje in zijn mond stopte en bijna vergat te kauwen van plezier.

Kerstvrouw kneept zachtjes in zijn hand en zei: “Volgend jaar laten we geen avontuur zonder elkaar toe.”

De elfen knikten en fluisterden dat ze een nieuwe grap bedachten voor de volgende Kerst, maar niet te gevaarlijk.

De Kerstman glimlachte en dacht dat zelfs een kleine chaos op de Noordpool vol vreugde kon zijn.

Ze genoten van de avond, luisterden naar het zachte gespat van de sneeuw buiten en de belletjes van de rendieren.

Lachen vulde de kamer, en het voelde alsof de hele wereld even stil stond, alleen voor hen.

Ze besloten om het verhaal van de zoektocht naar de Kerstvrouw elk jaar te vertellen aan de nieuwe elfen.

“Het is een les,” zei Kerstvrouw, “dat zelfs de Kerstman soms hulp nodig heeft en dat lachen belangrijk is.”

De Kerstman knikte instemmend en nam nog een slok chocolademelk.

Iedereen voelde zich gelukkig, en voor het eerst leek de Noordpool warmer dan ooit, ondanks de sneeuw en kou buiten.

Die nacht sliepen ze allemaal met een glimlach op hun gezicht, wetende dat ze samen een onvergetelijke kerst hadden beleefd.

20 Multiple-Choice Vragen

1. Waarom was de Noordpool druk deze winter?
 - a) De elfen waren op vakantie.
 - b) De Kerstman was verdwaald.
 - c) Het was bijna Kerstmis en iedereen bereidde zich voor.
 - d) Het sneeuwde niet.
2. Wat was het probleem van de Kerstman?
 - a) Zijn rendieren waren verdwenen.
 - b) Hij was zijn Kerstvrouw kwijt.
 - c) Hij had geen chocolademelk.
 - d) Zijn slee werkte niet.
3. Waar begon de Kerstman zijn zoektocht?
 - a) Bij het bos.
 - b) Bij de rendierenstal.
 - c) In de stad.
 - d) Bij de koekjeskeuken.
4. Wat vond de Kerstman achter het ijsbeerstandbeeld?
 - a) Zijn Kerstvrouw.
 - b) Een rode glinsterende sok.
 - c) Een sneeuwbal.
 - d) Een rendier.
5. Hoe reageerde de elf in de keuken?
 - a) Hij zei dat Kerstvrouw daar niet was.
 - b) Hij riep de politie.
 - c) Hij gaf de Kerstman een rendier.
 - d) Hij gaf hem een slee.
6. Waar zei de oudste elf dat Kerstvrouw misschien was?
 - a) Bij het rendier.
 - b) In de werkplaats.
 - c) In het kerstbos.
 - d) Op de maan.
7. Wat deed Kerstvrouw in het kerstbos?
 - a) Ze hilde.
 - b) Ze sliep.
 - c) Ze speelde met de rendieren en lachte.
 - d) Ze at koekjes.

8. Hoe voelde de Kerstman toen hij Kerstvrouw vond?
 - a) Verdrietig.
 - b) Blij en opgelucht.
 - c) Boos.
 - d) Angstig.
9. Wat besloot de Kerstman na het avontuur?
 - a) Meer koekjes te maken.
 - b) De rendieren te verkopen.
 - c) Niet meer Kerst te vieren.
 - d) Naar vakantie te gaan.
10. Wie applaudisseerde toen Kerstman en Kerstvrouw terugkwamen?
 - a) De rendieren.
 - b) De elfen.
 - c) De sneeuwpoppen.
 - d) Niemand.
11. Wat deed Kerstvrouw toen ze zei dat het avontuur volgend jaar anders moest zijn?
 - a) Ze lachte.
 - b) Ze hilde.
 - c) Ze rende weg.
 - d) Ze pakte een rendier.
12. Hoe voelde de Noordpool aan het einde van de avond?
 - a) Koud en stil.
 - b) Warm en vrolijk.
 - c) Onrustig.
 - d) Sombor.
13. Wat deden de elfen vaak tijdens het verhaal?
 - a) Ze sliepen.
 - b) Ze maakten grapjes en giechelden.
 - c) Ze werkten alleen.
 - d) Ze huilden.
14. Waarom vertelde Kerstvrouw het verhaal elk jaar?
 - a) Om nieuwe elfen te waarschuwen.
 - b) Voor de grap.
 - c) Omdat het belangrijk was te leren dat lachen en hulp nodig hebben goed is.
 - d) Om koekjes te krijgen.

15. Hoe voelde de Kerstman zich zonder Kerstvrouw?
- a) In de war en onzeker.
 - b) Gelukkig.
 - c) Boos.
 - d) Suf.
16. Wat deden ze met de slee tijdens het verhaal?
- a) Ze versierden hem met lichtjes.
 - b) Ze vergaten hem.
 - c) Ze gebruikten hem om door de sneeuw te rijden.
 - d) Ze schilderden hem rood.
17. Wat deed Kerstman per ongeluk tijdens het versieren?
- a) Rendieroren op zijn hoofd zetten.
 - b) Sneeuwballen eten.
 - c) Een koekje vergeten.
 - d) De lampen breken.
18. Wat dronken Kerstman en Kerstvrouw aan het einde van de avond?
- a) Thee.
 - b) Warme chocolademelk.
 - c) Koffie.
 - d) Water.
19. Wat gebeurde er met de rendieren?
- a) Ze sliepen.
 - b) Ze renden vrolijk rond.
 - c) Ze verdwenen.
 - d) Ze maakten ruzie.
20. Wat is de belangrijkste boodschap van het verhaal?
- a) Kerst is alleen koekjes.
 - b) Kerst is samen lachen, helpen, en samen zijn.
 - c) Kerst gaat over presents.
 - d) Kerst is een saaie tijd.
-

Antwoorden en Uitleg

1. c) Het was bijna Kerstmis en iedereen bereidde zich voor – dit veroorzaakte de drukte.
 2. b) Hij was zijn Kerstvrouw kwijt – dat is het hoofdprobleem van het verhaal.
 3. d) Bij de koekjeskeuken – daar begon hij zijn zoektocht.
 4. b) Een rode glinsterende sok – een misleiding die hem even hoop gaf.
 5. a) Hij zei dat Kerstvrouw daar niet was – en bood een koekje aan.
 6. c) In het kerstbos – een aanwijzing van de oudste elf.
 7. c) Ze speelde met de rendieren en lachte – zo vond de Kerstman haar.
 8. b) Blij en opgelucht – het vinden van Kerstvrouw bracht vreugde.
 9. a) Meer koekjes te maken – een humoristische belofte na het avontuur.
 10. b) De elfen – zij applaudisseerden.
 11. a) Ze lachte – en stelde voor geen gevaarlijk avontuur volgend jaar.
 12. b) Warm en vrolijk – ondanks de sneeuw buiten.
 13. b) Ze maakten grapjes en giechelden – het humoristische element van het verhaal.
 14. c) Omdat het belangrijk was te leren dat lachen en hulp nodig hebben goed is – de les van het verhaal.
 15. a) In de war en onzeker – dat motiveert de zoektocht.
 16. c) Ze gebruikten hem om door de sneeuw te rijden – de slede werd gebruikt.
 17. a) Rendieroren op zijn hoofd zetten – een grappige fout van de Kerstman.
 18. b) Warme chocolademelk – het afsluitende moment van warmte.
 19. b) Ze renden vrolijk rond – het feestelijke element van het verhaal.
 20. b) Kerst is samen lachen, helpen, en samen zijn – de kernboodschap.
-